

Sygn. akt III CSK 130/14

POSTANOWIENIE

Dnia 12 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa M. S. i I. S.
przeciwko [...] Towarzystwu Ubezpieczeń S.A. w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 12 czerwca 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 19 listopada 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Powodowie wnieśli skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 19 listopada 2013 r., wskazując na występujące w sprawie dwa zagadnienia prawne. Pierwsze, dotyczące wysokości zadośćuczynienia, dotyczy wykładni art. 446 § 4 k.c. i odpowiedzi na pytanie, czy można różnicować wysokość zadośćuczynienia za krzywdę ze względu na brak świadomości co do faktu śmierci bliskiego ze względu na wiek poszkodowanego. Drugie, dotyczące wysokości odszkodowania, związane było z wykładnią art. 446 § 3 k.c. i odpowiedzią na pytanie, czy pojęcie „pogorszenie sytuacji życiowej” należy rozumieć jako pogorszenie „sytuacji materialnej” w ścisłym tego słowa znaczeniu, biorąc pod uwagę ocenę położenia małoletnich, którzy utracili rodziców w wyniku zdarzenia deliktowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Wyłącznie na tych przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Sąd Najwyższy wyjaśnił, że zagadnienie prawne jest istotne, gdy ma znaczenie dla rozwoju prawa lub znaczenie precedensowe dla rozstrzygnięcia podobnych spraw. Pojęcie istotności oznacza jego doniosłość, która wyraża się rangą zawierającego się w nim problemu prawnego oraz jego znaczeniem wykraczającym poza potrzeby rozstrzygnięcia jednostkowej sprawy (np. postanowienia z dnia 23 października 2002 r., II CK 12/02, nie publ., z dnia 10 grudnia 2003 r., V CZ 123/03, nie publ., z dnia 7 stycznia 2005 r., I CZ 183/04, nie publ., z dnia 13 stycznia 2007 r., III CSK 180/07, nie publ., z dnia 23 marca

2012 r., I CSK 496/11, nie publ. lub z dnia 31 stycznia 2013 r., II CSK 479/12, nie publ.).

Ocena i ustalenie wysokości odszkodowania i zadośćuczynienia - odnoszona do konkretnych okoliczności sprawy - należy w zasadzie do sądów *meriti* i do sfery oceny sędziowskiej. Ponadto, ze względu na bogactwo stanów faktycznych, nie jest możliwe kompleksowe i wyczerpujące wskazanie zasad dotyczących ustalania wysokości zadośćuczynienia i odszkodowania.

W szczególnych przypadkach kontrola kasacyjna nie jest wyłączona, jednak uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zawiera argumentów przekonujących do tego, że taki szczególny przypadek występuje w niniejszej sprawie i potrzebna jest wykładnia art. 446 § 3 i 4 k.c. w zakresie sposobu ustalania wysokości zasądzanego zadośćuczynienia i odszkodowania.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).